

व्यधमत् पाण्डुसैन्यानि तूलराशिमिवानलः । तं ज्वलन्तमिवादित्यं दीप्तानलसमद्युतिं ।
 राजन्निशमत्यन्तं दृष्ट्वा द्रोणशरार्चिषं । मण्डलोकतधन्वानं तपन्तमिव भास्करं ।
 दहन्तमहितान् सैन्ये नैनं कश्चिदवारयत् । यो यो हि प्रमुखे तस्य तस्यौ द्रोणस्य पूरुषः ।
 तस्य तस्य शिरश्चिह्ना ययौ द्रोणशरः चितिः । एवं सा पाण्डवी सेना बध्यमाना महात्मना ।
 प्रदुद्राव पुनर्भीता पश्यतः सव्यसाचिनः । सम्प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा द्रोणेन निशि भारत ।
 गोविन्दमब्रवीज्जिष्णुर्गच्छ द्रोणरथम्प्रति । ततो रजतगोचीरकुन्देन्दुसदृशप्रभान् ।
 चोदयामास दाशर्हि हयान् द्रोणरथम्प्रति । भीमसेनोऽपि तं दृष्ट्वा यान्तं द्रोणाय फाल्गुनं ।
 खसारथिमुवाचे दं द्रोणानीकाय मां वह । सोऽपि तस्य वचः श्रुत्वा विशोकोऽवाहयद्वयान् ।
 पृष्ठतः सत्यसन्धस्य जिष्णोर्भरतसत्तम । तौ दृष्ट्वा भ्रातरौ यतौ द्रोणानीकमभिद्रुतौ ।
 पाञ्चालाः सञ्जया मत्स्यास्येदिकारूपकोशलाः । अन्वगच्छन्महाराज कैकयाश्च महारथाः ।
 ततो राजन्महोदरः सङ्ग्रामो लोमहर्षणः । बीभत्सुर्दक्षिणं पार्श्वमुत्तरञ्च वृकोदरः ।
 महद्भ्यां रथवृन्दाभ्यां बलं जग्रेदुस्तव । तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रो भीमसेनधनञ्जयो ।
 धृष्टद्युम्नोऽभ्ययाद्राजन् सात्यकिश्च मेहाबलः । चण्डांताभिपन्नानामुदधीनामिव स्नेहः ।
 आसीद्राजन् बलौघानां तदाऽन्योऽन्यमभिप्रतां । सोमदत्तिवधात् क्रुद्धो दृष्ट्वा सात्यकिमाहवे ।
 द्रोणिरभ्यद्रवत् क्रुद्धः सात्त्वतं रणमूर्द्धनि । तमापतन्तं समरे शैनेयस्य रथम्प्रति ।
 प्रत्युद्ययौ महद्रेषो भीमसेर्निर्महाबलः । कार्णायसे महाघोरमृचचर्मवृतं महत् ।
 महान्तं रथमास्थाय त्रिशन्त्रान्तरान्तरं । विचित्रयन्त्रसन्नाहं महाभेषाघनिखनं ।
 युक्तं गजनिभैर्बाह्वेन हयैर्नापि वारणैः । विचित्रपञ्चचरणविवृताचेण कूजता ।
 ध्वजेनोत्थितदण्डेन गृधराजेन राजता । लोहितार्द्रपताकस्य अन्वमालाविभूषितं ।
 अष्टचक्रसमायुक्तमास्थाय विपुलं रथं । शूलमुद्गरधारिण्या शैलपादपहस्तया ।
 रचसां घोररूपाणामचौहिण्या समावृतः । तमुद्यतमहाचापं निशम्य व्यथिता नृपाः ।
 युगान्तकालसमये दण्डहस्तामिवान्तकं । ततस्तं गिरिशृङ्गाभं भीमरूपं भयावहं ।
 दंष्ट्राकरालोद्यमुखं शङ्कुकर्णं महाहनूं । जर्द्धकेशं विरूपाक्षं दीप्ताक्षं निर्भेतोदरं ।
 महाश्वभ्रगलदारं किरीटच्छत्रमूर्द्धजं । त्रासनं सर्वभूतानां व्यात्ताननमिवान्तकं ।
 वीक्ष्य दीप्तमिवायान्तं रिपुविशोभकारकं । तमुद्यतमहाचापं राक्षसेन्द्रं घटोत्कचं ।
 भयार्दिता प्रचुचोभ तव पुत्रस्य वाहिनी । वायुना चोभितावर्त्ता गङ्गेजोर्द्धतरङ्गिणी ।
 घटोत्कचप्रमुक्तेन सिंहनादेन भोषिताः । प्रसुप्तवर्गजा मूत्रं विथ्युक्ष्य नृपाश्च ।
 ततोऽश्ववृष्टिरत्यन्तमासीत्तत्र समन्ततः । सन्ध्याकालाधिकबलैर्विभुक्ता राक्षसैः चितैः ।
 आयसानि च चक्राणि भुशुण्डाः शक्तितोमराः । पतन्त्यविरताः शूलाः शतज्ञाः पट्टिभास्तथा ।
 तदुग्रमतिरौद्रञ्च दृष्ट्वा युद्धं नराधिपाः । तनयास्तव कर्षस्य व्यथिताः सम्प्रदुर्दुवः ।